

i Kjøbenhavn, hvor der eksisterer et Overformynderi; der, det maa man indrømme, i mange Aar har staaet sin Prøve, har vist, at det er til Værggelse for de Umyndiges Midler. Vil man nu virkelig gaae hen og indføre en ganske anden Fremgangsmaade udenfor Kjøbenhavn? Man kan ikke derimod sige: Det, her er foreslaaet, er nu den Maade, hvorpaa man i alt Fald skal søge efterhaanden, under den fuldstændige Udvikling af Forholdet, at komme til en Værgbestyrelse. En saadan vil jeg ogsaa antage, at man engang kan komme til, men den naturlige Vej dertil have Fleertallet og ogsaa Mindretallet anvist. Jeg sigter herved til Bestemmelsen i Begges Forslags § 1, som gaaer ud paa at tilstaae Testatorer Ret til at bestemme, hvorledes og af hvem Arvelodder, der tilfalde Umyndige, skulle bestyres. Dette er den rette Vej, thi, derved ville Borgerne selv faae Leilighed til at bedømme, om de staae sig bedst ved at lade de Efterladenskaber, der tilfalde Umyndige, bestyres af Overformynderne, eller om det ikke er bedre at lade det udføre ved Værger. Dette er den naturligste Maade, hvorpaa man kan komme til en Værgbestyrelse, men det er ingen helbig Maade at dele de Umyndiges Midlers Bestyrelse over hele Landet i to store Hovedklasser. Der maa holdes en Vej aaben for at kunne komme til Værgbestyrelsen, og det vil ogsaa kunne ske netop gennem en Bestemmelse lig den, § 1 indeholder. Jeg siger: „lig den“, thi jeg kan ikke tage fat paa dette Spørgsmaal nu, idet jeg derved vilde komme til at knytte nogle Bemærkninger dertil, der vilde gaae udenfor det, der for Tiden foreligger til Forhandling; men jeg troer, at den deri indeholdte Tanke i sig selv er meget rigtig. Jeg kommer nu til et andet Punkt af Sagen. Mindretallets Ordfører har i sit Foredrag indflettet den Bemærkning: Det er den store Fordeel ved vort Forslag, at der ikke derved paabyrdes Staten noget Ansvar. Ja deri har han Ret, thi de Tab, der lides, vilde blive lidte af hver enkelt Umyndig; Staten bliver fri for Ansvar. Men naar Spørgsmaalet stilles saaledes ligeoverfor Lovgivningsmagten: Hvad er bedst, enten at Staten deeltager i Udredelsen af saadanne Tab eller en Deel deraf, forsaavidt Reserverfonden

ikke kan tilstrække, eller at det skal gaae ud over den enkelte Umyndige — vil man da et Dieblik betænke sig paa at svare Nei? Over de Umyndige bør det ikke gaae ud, naar Staten paalægger dem at lade deres Gods bestyres paa en bestemt Maade. Man sig nu ikke herimod: Ja dette gjælder, naar Talen er om Overformynderier, men ikke hvad Værger angaaer. Jo det gjælder lige saa fuldt om Værgerne; thi det er Staten, der gennem Lovgivningen bestemmer, at nu skulle de Umyndiges Midler bestyres ved Værger, og altsaa vil hele Ansvar for den tvungne Forvaltning af de Umyndiges Midler hvile paa Staten. Derfor kan Staten ikke af det Hensyn, hvorpaa Mindretallet vil grunde det, drage sig tilbage fra at efterkomme denne i sig selv fuldkommen naturlige Forpligtelse; naar man vil foreskrive den Maade, hvorpaa de Umyndiges Midler skulle bestyres, skal Staten heller ikke vægre sig ved at dække de heraf flydende Tab, hvis der bliver Spørgsmaal derom. — Jeg skal hertil kun endnu sige een Bemærkning. Mindretallets Ordfører siger: Kaste vi Diet tilbage paa den forløbne Tid, saa see vi, at Misligheder have fundet Sted, og hvem indstaaer for, at Misligheder i Fremtiden ikke vilde finde Sted, og Staten derved komme til at lide Tab? Man maa virkelig — forekommer det mig — betragte det foreliggende Forslag fra Fleertallet mere eensidigt, end det i sig selv er rigtigt, naar man et Dieblik vil tvivle paa, at hele denne Maade at ordne Forvaltningen paa vil tilveiebringe en Bestyrelse, som vel ikke kan være fuldkommen — thi Intet kan indrettes saa fuldkomment, at det ubeløfter alle Misligheder —, men som idetmindste vil blive saa betryggende, som det vel er muligt at gøre den. Det er disse Bemærkninger, som jeg har fundet mig foranlediget til at rette imod Mindretallets Forslag, som jeg altsaa anseer for at være af den Vægsagen, at man ikke bør gaae ind derpaa.

Jeg skal nu rette mine Bemærkninger mod det Endringsforslag, som er fremkommet fra det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel). Der er een Ting, som jeg strax skal give det ærede Medlem Ret i, nemlig det, hvormed han begyndte sit Foredrag,